

en letterkunde onder de zinspreuk „*Regat prudentia vires*” en hij werd wèrkend lid: hij droeg er herhaaldelijk eigen gedichten voor, terwijl zijn vaderlijke leermeesters met welgevallen op hem neerzagen. Hij nam het initiatief tot de uitgave van de Belgische Muzen-almanak, werd als tweede-jaars student er de hoofd-redacteur van en wist als medewerkers o.a. Kinker, Petronella Moens, zelfs Staring, Bilderdijk en Potgieter, ook Lulofs, Loots, Van Walré, de Rotterdammers Tollens, Van Someren, J. G. en F. H. Greb, Van der Hoop en De Vletter, alsmede uit de Zuid-nederlandse wereld Jan Frans Willems, Ledeganck, Prudens van Duyse, Maria Doolaeghe e.a. te ronselen.

De door hem geredigeerde Muzen-almanak, gevuld met werk, dat er over het algemeen mocht zijn, tekent de jonge redacteur als een aspirant-pionier van de Vlaamse Beweging. In zijn twee Gentse jaren heeft hij voor de herleving van het Nederlands cultuurbesef in Vlaanderen althans meer ondernomen dan zijn ambtshalve daartoe eer geroepen leermeester Schrant in een ruim twaalfjarig verblijf²⁰⁾. Van het resultaat mogen wij ons echter geen grootse voorstelling maken. Ook der Vlamingen genegenheid voor deze ondernemende Hollander is niet duurzaam geweest: bijna niemand van hen heeft zich later op Waps voorgaan beroepen. Van Waps kant is de liefde echter bestendig van duur geweest. Hij had misschien niet heel veel beginselen, maar zijn groot-Nederlandse overtuiging is constant geweest en hij werd nooit moe de lof te zingen van het Verenigd Koninkrijk van Willem I²¹⁾. Ook later, als – te beginnen in 1849 – de Nederlandse taal- en letterkundige congressen aan de Vlaamse Beweging en het Nederlands eenheidsbesef hun belangrijke bijdragen leveren, is Wap steeds van de partij. In 1868 werd in zijn toenmalige woonstad Den Haag het tiende in de rij gehouden. Voor deze gelegenheid dichtte hij een jubelende welkomst-cantate, die door de even uitbundige componist Verhulst op muziek gezet werd en aanhief als volgt:

„Aan den Dietschen broederstam,
die, op 't ruischen der accoorden,
van de Zuider Scheldeboorden
naar de beemden van het Noorden
vriendlijk tot hier overkwam . . .”²²⁾

Wij moeten bij het overzien van Waps veelzijdige bedrijvigheid